

[Alvilda Larsen.]

513 kr. i varmeudgift var for meget for en 2 værelses lejlighed. Ønsket fra lejerne om at måtte se varmeregnskabet blev efterfulgt af en opsigelse til de 32 lejere. Det er den slags forhold, som vi har ønsket ændret ved indsættelse af en ny paragraf i loven; den findes i vort forslag.

Dernæst undrer det mig, at ministerens forslag ikke indeholder nogen ændring vedrørende opsigelsesforbudet med hensyn til fremlejemål. Jeg vil gerne spørge den højtærede minister, hvorfor han har udeladt dette. Det var dog et af de 4 punkter, som ministeren gav huslejeudvalget til opgave at beskæftige sig med forrige år. Opsigelsesforbudet i fremlejemål blev ophævet ved loven af 31. maj 1947 for de lejermåls vedkommende, der blev indgået efter 1. juli 1947, med den motivering, at der derved ville blive udbudt flere værelser til udlejning; men det viser sig jo i dag, at det ikke har været tilfældet eller i hvert fald kun har været tilfældet i meget, meget ringe omfang. Værelsemanglen, bolignøden bekræfter det. Derimod er der sket det, som vi hævdede ville ske, og som det ærede medlem hr. Rasmus Hansen frygtede, at den frie opsigelsesret i meget stort omfang har medført camouflerede forhøjelser af priserne på værelser. På baggrund af den store bolignød, der stadig er tilstede, må man efter vor mening genindføre forbudet mod opsigelse, således som det er foreslået i vort forslag, og yderligere ønsker vi, at pensionatsvirksomhed inddrages under fremlejebestemmelserne, ligesom vi ønsker en væsentlig skærpelse af de gældende straffebestemmelser overfor overtrædelser af loven. Vi finder det urimeligt, at de lovovertrædere, der spekulerer i bolignøden, kan slippe med en lille bøde. At der spekuleres i bolignøden i uhyggelig grad, viser et eksempel, der er blevet omtalt i dagspressen: en pensionatsindehaver skede opsagde samtlige sine 20 pensionærer til fraflytning med 14 dages varsel, idet hun i sommersæsonen ville udleje værelserne til tilrejsende for en pris af 11—12 kr. pr. døgn. Både fremlejenævnet og prisdirektoratet har ved flere lejligheder fremhævet, at den gældende ordning for pensionaterne rummer muligheder for misbrug, og jeg finder, at det eksempel, jeg har nævnt her, netop er udtryk for de misbrug, der finder sted for pensionaternes vedkommende. Derfor har vi ønsket, at pensionatsvirksomhed blev inddraget under fremlejemålets bestemmelser.

Da vi nu er ved at foretage en dybtgående revision af lejelovgivning, finder vi det

nødvendigt, at man medtager de bestemmelser, der er omtalt her, og som findes i vort forslag, men som ikke findes i ministerens forslag. Det forslag til ændringer i lejeloven, som vort parti har fremsat, dækker ikke alle vore principielle ønsker for en lejelov, men kun de mindstekrav, som lejerne har ønsket gennemført; men til gengæld finder vi, at de nu bør tages med.

Jeg vil gerne have lov til at fremsætte nogle bemærkninger i anledning af de udtalelser, ministeren henvendte til mig i går. Når ministeren kritiserer os, fordi vi i vort lovforslag har de samme forslag til ændringer, som ministeren har i sit, understreger jeg kun, at jeg ved fremsættelsen netop har sagt, at vort forslag ikke var udtryk for alle vore principielle ønsker og krav med hensyn til lejeloven, men kun indeholdt de mindstekrav, som vi stillede på lejerne vegne; det var nogle af de mest nødvendige ting, vi tog med. Der kan derfor ikke være nogen begrundelse for ministeren til at afvise en realitetsforhandling om forslaget. Ministeren bebrejdede mig også, at vi havde afskrevet embedsmændenes indstilling til huslejeudvalget. Det bebrejdes os altså både, at vi har afskrevet embedsmændenes forslag, og at vi ikke har taget alt med. Det er, finder jeg, besynderlige bebrejdelser.

I og for sig behøver jeg ikke at diskutere med den højtærede minister om, hvem der skal have æren for forslaget. Det kan ikke være forbigået den højtærede ministers opmærksomhed, at mit parti gang på gang i dette ting, fra denne talerstol, har fremsat de tanker, de ønsker og de forslag, som findes i ministerens lovforslag. De samme tanker har vi gang på gang fremført i huslejekommissionen, i huslejeudvalget; det er de tanker, vi har fremført så mange gange, der efterhånden har vundet tilslutning i kommissionen, i huslejeudvalget. Det er vor indsats, at vi har fremført forslagene, og jeg vil gerne sige til den højtærede minister, at selve ordene, selve formuleringerne kan være ganske underordnede i denne forbindelse. Ministeren er vel ikke af den opfattelse, at ordene alene kunne have gjort det? For os har det drejet sig om, at ordene skulle blive lov. Det er derfor, vi har fremsat vort lovforslag, embedsmændene har ikke behøvet at foreskrive os, hvad der skulle siges om disse ting. Den højtærede minister behøver såmænd blot at tage rigsdagstidende og dør læse, hvad mit partis medlemmer og ordførere i denne sag har sagt helt tilbage fra oktober 1945 og til i dag. Hvis den højtærede minister læser, hvad